LEXIUS LEGAL
AVUKATLIK OFİSİ

EYLÜL

HUKUK BÜLTENİ

Güncel gelişmeler, önemli yargı kararları
ve uygulamaya yönelik bilgiler

GÜNCEL MEVZUAT DEĞİŞİKLİKLERİ | AYIN MAKALELERİ | ÖNEMLİ YARGI KARARLARI | PRATİK BİLGİLER

Sayı:005 Eylül Bülteni

İçindekiler

1-Giriş

2-Güncel Mevzuat Değişiklikleri ile Resmi Gazete Haberleri

3-Ayın Makaleleri

4-Önemli Yargı Kararları

5-Pratik Bilgiler

Değerli Okuyucular,

Hukuk dünyasında meydana gelen güncel gelişmeleri, önemli yargı kararlarını ve uygulamada öne çıkan hukuki konuları sizlerle paylaşmak amacıyla hazırladığımız aylık hukuk bültenimizin bu sayısında, güncel mevzuat değişiklikleri ve dikkat çeken hukuki değerlendirmelere yer veriyoruz. Hukuki gelişmelerin iş ve ticaret hayatına etkilerini yakından takip ederek, uygulamaya yönelik bilgi ve değerlendirmelerimizi her ay sizlerle paylaşmaya devam edeceğiz.

Keyifli okumalar dileriz.

Lexius Legal Avukatlık Ofisi

LEXIUS LEGAL
AVUKATLIK OFİSİ

1- Giriş

Hukuki düzenlemelerin ve yargı uygulamalarının hızla değiştiği günümüzde, güncel gelişmeleri yakından takip etmek hem bireyler hem de işletmeler açısından büyük önem taşımaktadır. Bu doğrultuda hazırladığımız hukuk bültenimizin ikinci sayısında, mevzuattaki son değişiklikleri, dikkat çeken yargı kararlarını ve uygulamada öne çıkan hukuki gelişmeleri sizlerle buluşturuyoruz.

Bu sayımızda ayrıca farklı hukuk alanlarında ele alınan güncel konulara ilişkin değerlendirmelere ve günlük uygulamada fayda sağlayacağını düşündüğümüz pratik bilgilere yer verdik.

Faydalı ve keyifli bir okuma dileriz.
Lexius Legal

2-Güncel Mevzuat Değişiklikleri ile Resmi Gazete Haberleri

30.09.2026 ·Tarihli Resmi Gazete'de Nafaka Düzenlenmesi yayımlandı.
Süresiz yoksulluk nafakası iptal edildi
E.2025/156, K.2026/131 · Karar: 4/6/2026 · Oyçokluğu · Yürürlük: 30 Haziran 2027

Antalya 12. Aile Mahkemesinin itirazı üzerine Anayasa Mahkemesi, Türk Medeni Kanunu m.175'teki "süresiz olarak" ibaresini Anayasa'nın 2., 5. ve 17. maddelerine aykırı buldu. Mahkemeye göre kuralın lafzı süresiz nafakayı zorunlu kılmasa da yerleşik uygulama onu emredici saydığından hâkim nafakanın süresini belirleyemiyor; kusuru dahi aranmayan yükümlüyü ömür boyu bağlayabilen bu yapı, taraflar arasındaki makul dengeyi bozuyor.

"Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan malî gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir." TMK m.175/1 · iptal edilen ibare üstü çizili
İptal, kararın yayımından dokuz ay sonra yürürlüğe girecek; bu sürede yeni düzenleme yapılmazsa ibare metinden çıkar. Mahkeme, hâkime nafakanın süresini evliliğin süresi, alacaklı eşin yaşı, eğitim ve sağlık durumu ile kendi geçimini sağlayabilme kapasitesine göre belirleme yetkisi tanınmasını, süresiz nafaka gerektiren hâllerin ise kanunda açıkça sayılmasını gerekli görüyor. İptal kararları geriye yürümez (Anayasa m.153).

Engin Yıldırım, Selahaddin Menteş ve Kenan Yaşar karşıoy kullandı: onlara göre nafakanın ölçütü süre değil yoksulluk, sorun da normdan değil katı yorumdan kaynaklanıyor. Yıldız Seferinoğlu iptale yalnızca belirlilik ilkesi gerekçesiyle katıldı.

SÜRESİZ NAFAKANIN SEYRİ

1926Yoksulluk nafakası bir yılla sınırlı (743 sayılı Kanun)

1988Süre sınırı kaldırıldı (3444 sayılı Kanun)

2012AYM: Anayasa'ya aykırı değil (E.2011/136)

2017Yargıtay 2. HD: nafakayı süreyle sınırlamak kanuna aykırı

2026AYM: "süresiz olarak" ibaresi iptal

202730 Haziran: iptal yürürlüğe giriyor.

3-Ayın Makaleleri

3.1-EVLİLİK BİRLİĞİ SIRASINDA KULLANILAN KREDİLERDEN KAYNAKLI BORÇLAR BOŞANMADAN SONRAKİ KATILMA ALACAĞI (MAL PAYLAŞIMI) DAVASINDA TALEP EDİLEBİLİR Mİ?

Yargıtay kararlarına göre, evlilik birliği içerisinde çekilen krediler ve yapılan ödemeler kural olarak edinilmiş mal rejimine tabidir. Yargıtay 8. Hukuk Dairesi-2011/4244-2011/5212-18.10.2011 sayılı kararında, "çekilen kredilerden doğan borcun evlilik birliğinin ihtiyaçları için yüklenen borçlar olduğu ve edinilmiş mallara ait borç gibi işleme tabi olması gerektiği" belirtilmiştir. Aynı kararda, kredi kartı borçlarının da kural olarak aile birliği için yapıldığının kabulü gerektiği vurgulanmıştır.

Yargıtay 2. Hukuk Dairesi-2023/340-2024/948-15.02.2024 sayılı kararında ise "evlilik birliği içerisinde çekilen ve yine evlilik birliği içerisinde ödenen kredi ödemelerinin edinilmiş mal kapsamında olduğu" tespit edilmiştir. Ancak, kredinin evlilik birliği ihtiyaçları için kullanıldığının ispatlanamaması durumunda talep reddedilebilir (Yargıtay 2. Hukuk Dairesi-2022/6979-2023/5515-22.11.2023).

Bu kapsamda katılma alacağı davalarında evlilik birliği içinde çekilen kredilerin ve bu kredilerle edinilen malların tasfiyesi, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu (TMK) hükümlerine göre gerçekleştirilir.

Bilindiği gibi TMK Madde 219 uyarınca "Edinilmiş mal, her eşin bu mal rejiminin devamı süresince karşılığını vererek elde ettiği malvarlığı değerleridir."

TMK Madde 222 gereği "Belirli bir malın eşlerden birine ait olduğunu iddia eden kimse, iddiasını ispat etmekle yükümlüdür. ... Bir eşin bütün malları, aksi ispat edilinceye kadar edinilmiş mal kabul edilir."

LEXIUS LEGAL
AVUKATLIK OFİSİ

TMK Madde 225/2 uyarınca "Mahkemece evliliğin iptal veya boşanma sebebiyle sona erdirilmesine veya mal ayrılığına geçilmesine karar verilmesi hâllerinde, mal rejimi dava tarihinden geçerli olmak üzere sona erer."

TMK Madde 230'a göre "Her borç, ilişkin bulunduğu mal kesimini yükümlülük altına sokar. Hangi kesime ait olduğu anlaşılamayan borç, edinilmiş mallara ilişkin sayılır." Artık değer ise TMK Madde 231 uyarınca edinilmiş malların toplam değerinden bu mallara ilişkin borçlar çıkarıldıktan sonra kalan miktardır.

Mal rejiminin tasfiyesinde sorumluluk ve ödemelerin niteliği boşanma davasının açıldığı tarih itibarıyla değişmektedir. Boşanma davasının açılma tarihine kadar yapılan kredi ödemeleri edinilmiş maldan yapılan ödeme kabul edilir ve katılma alacağı hesabına dahil edilirken dava tarihinden sonraki yapılan ödemeler Kişisel maldan yapılan ödeme veya malın borcu kabul edilir.

Diğer yandan Yargıtay, kredi ile alınan malların tasfiyesinde matematiksel bir oranlama yöntemi benimsemiştir. Bu yönteme göre; "Tasfiyeye konu malın, bedelinin tamamının ya da bir kısmının kredi ile karşılanması durumunda, kredi veren kuruluşa yapılan geri ödemelerin isabet ettiği dönemden, miktarından ve taksit sayısından hareketle mal rejiminin tasfiyesi sonucunda eşlerin alacak miktarları belirlenir" (Yargıtay 2. Hukuk Dairesi-2024/4305-2025/2817-18.03.2025).

Hesaplama adımlarına ise aşağıda yer verilmiştir:

1-Borç Oranının Belirlenmesi: "öncelikle, mal rejiminin sona erdiği tarihte henüz vadesi gelmediği için ödenmemiş kredi borç miktarının, toplam kredi borcuna oranı bulunur."

2-Satın Alım Bedeline Oranlama: "Sonra bulunan bu kredi borç oranının, taşınmazın toplam satın alım bedeli karşısındaki oranına dönüşümü gerçekleştirilir."

3-Güncel Değerle Çarpım: "Tespit edilen bu oranın, taşınmazın tasfiye tarihindeki (karara en yakın) sürüm (rayiç) değeri ile çarpılmasıyla borç miktarı belirlenir" (Yargıtay 2. Hukuk Dairesi-2023/531-2024/892-15.02.2024).

4-Artık Değerin Tespiti: Belirlenen bu borç miktarı, malın tasfiye tarihindeki sürüm değerinden düşülür. Kalan miktar üzerinden TMK Madde 236/1 uyarınca "Her eş veya mirasçıları, diğer eşe ait artık değerin yarısı üzerinde hak sahibi olurlar."

Görüldüğü gibi evlilik birliği içinde ödenen kredi taksitleri, aksi ispat edilmedikçe edinilmiş maldan karşılanmış sayılır. Bu nedenle, "evlilik birliği içinde ödenen kredi taksit ödemelerinin ise aksi iddia ve ispat edilmediğinden edinilmiş maldan karşılandığının kabulü gerekeceğinden davacının evlilik birliği içinde ödenen kredi taksitleri yönünden sebepsiz zenginleşeceğinden söz edilemez" (Yargıtay 2. Hukuk Dairesi-2022/4707-2023/3546-04.07.2023).

Dönem	Hukuki Niteliği	Karar
Dava Tarihine Kadar Yapılan Ödemeler	Edinilmiş maldan yapılan ödeme kabul edilir ve katılma alacağı hesabına dahil edilir.	"konutun edinilmesine ilişkin çekilen konut kredisinin başlangıç tarihinden, boşanma davasının dava tarihine kadar yapılan ödemelerinin de, açılan dava yönü ile edinilmiş mallara katılma rejimine tabi olacağı da değerlendirilerek" (Yargıtay 2. HD-2022/9740-2024/698-08.02.2024)
Dava Tarihinden Sonraki Ödemeler	Kişisel maldan yapılan ödeme veya malın borcu kabul edilir.	"taşınmazın edinilmesi sırasında kullanılan kredinin mal rejiminin sona erdiği boşanma dava tarihinden önce ödenen taksitlerinin edinilmiş mal, bu tarihten sonra ödenen taksitlerinin ise davalının kişisel malı olduğunun gözetilmesi" (Yargıtay 8. HD-2016/21658-2019/656-22.01.2019)

Ancak, mal rejimi sona erdikten sonra yapılan ödemeler için farklı bir yaklaşım mevcuttur: "mal rejimi sona erdikten sonra kredinin ödenen kısmının ancak genel hükümlere göre istenebileceğinden sadece taşınmazın borcu olduğu gözetilerek" tasfiye gerçekleştirilir (Yargıtay 8. Hukuk Dairesi-2016/1655-2018/12966-22.05.2018).

Sonuç olarak; boşanma davasının açıldığı tarihe kadar yapılan ödemeler edinilmiş mal niteliğinde olup katılma alacağına esas alınırken, bu tarihten sonraki ödemeler dava konusu taşınmazın borcu kabul edilerek tasfiye gerçekleştirilmektedir. (Yargıtay 8. Hukuk Dairesi-2015/19637-2017/11511-26.09.2017).

Av.Deniz Pırıl Akcan

3.2- DEVRE MÜLK VE DEVRE TATİL SÖZLEŞMELERİNİN HUKUKİ BOYUTLARI İLE DEVRE MÜLK DOLANDIRICILIĞI

Temelinde paylaşımlı yararlanma hakkı barındıran devreli sistemler, ilk olarak 1960'ların başında İngiltere'de keşfedilmiştir. II. Dünya Savaşı akabinde özellikle Avrupa'da tatil sisteminin genişlemesine, turizmin canlanmasına katkı sağlayan bu sistemler temelde ikiye ayrılır. Bunlardan ilki geçerliliği katı şekil şartlarına bağlı tutulmuş olan ve tapuda mülkiyet devri zorunluluğu öngören devre mülk hakkıdır. İkincisi ise buna karşılık nispeten daha yumuşak şekil şartlarına bağlı ve tapuda mülkiyet devri gerektirmeyen devre tatil hakkıdır.

Devre mülk hakkı 634 Sayılı Kat Mülketi Kanunu'nun 57-65. maddeleri arasında düzenlenmiş ve 57. maddede bu hakkın tanımı yapılmıştır. Buna göre, mesken olarak kullanılmaya elverişli bir yapı veya bağımsız **bölümün** ortak maliklerinden her biri lehine bu yapı veya bağımsız bölümden yılın belli dönemlerinde yararlanma hakkının, müşterek(paylı) mülkiyet payına bağlı bir irtifak hakkı olarak kurulması halinde buna devre mülk hakkı denir. Görüldüğü üzere bir mesken yılın belirli dönemlerinde ortak maliklerden her birinin kullanımına tahsis edildiğinde devre mülkten söz edilmiş olacaktır.

LEXIUS LEGAL
AVUKATLIK OFİSİ

Devre mülk sözleşmesinin hukuken geçerli olabilmesi için taraflar arasında akdedilen bu sözleşmenin taraflarca imzalanarak tapuda resmi senede eklenmesi ve tapu kütüğünün beyanlar hanesine işlenmesi şarttır. Dolayısıyla taraflar arasındaki adi yazılı şekilde yapılmış ve imzalanmış devre mülk sözleşmeleri geçersiz olduğundan devre mülk hakkı da doğmamış olacaktır. Bu halde taraflar ancak birbirlerine verdikleri şeylerin sebepsiz zenginleşme hükümleri uyarınca iadesini talep edebilirler.

Devre mülk sözleşmesini imzalayan tüketiciler, hiçbir sebep sunmaksızın 14 gün içerisinde cayma hakkını kullanabilirler. Bu konuda tüketicilere hiçbir fazla masraf yüklenemeyeceği gibi tüketicinin tüm sorumluluğu da ortadan kalkar. Ayrıca sağlayıcının, tüketiciye yazılı olarak ya da kalıcı veri saklayıcısı ile ön bilgilendirme formu verme yükümlülüğü vardır. Bu sorumluluğun yerine getirilmediği durumlarda 14 günlük süre 1 yıl sonra başlar.

Devre tatil hakkı ise tüketicinin mesleki amaçlarla hareket eden sağlayıcı ile yaptığı bir sözleşme ile peşinen veya taksitle belirli bir bedel ödeyerek sözleşme süresi boyunca, sözleşmede kararlaştırılan birden fazla dönemde, sözleşmeye konu tesiste gecelik konaklama hakkına sahip olması olarak tanımlanabilir.

Devre tatil sözleşmeleri tüketici işlemi niteliğinde olup tüketicinin korunması hakkında kanunda 50. ve devamı maddelerinde düzenlenmiştir. Devre tatil sözleşmesi, sağlayıcı ve tüketici arasında nitelikli yazılı şekilde akdedilmek şartı ile bir yıldan uzun süre için kurulan ve tüketiciye sözleşme süresi zarfında birden fazla dönem için bir veya daha fazla sayıda gecelik konaklama hakkı veren ve bunun karşılığında tüketicinin de sağlayıcıya belirli bir bedel ödemeyi yüklendiği sözleşmedir. Devre tatil sözleşmesi sadece taşınmazlar için değil, taşınmaz yapı mahiyetinde olmayan, tapuya tescili gerekmeyen tiny house, çadır vb. konaklama araçları için de yapılabilmektedir. Devre tatil sözleşmeleri en fazla on yıllık süre için kurulabilecektir.

Dolayısıyla geçerli olarak kurulmuş bir devre tatil sözleşmesinden bahsedebilmek için en az 1 yıllık süre için düzenlenmiş olması, tüketiciye en az iki dönem içinde en az birer gecelik konaklama imkanı sağlanmış olması şarttır. Diğer yandan bu sözleşmenin geçerliliği nitelikli yazılı şekle tabidir. Buna göre sözleşmenin imzalandığı tarih tüketici tarafından el yazısı ile yazılmalı ve imzalanmalıdır. Devre tatil sözleşmesinin şekle aykırılık sebebiyle geçersiz olduğu iddiasını yalnızca tüketici taraf öne sürebilecektir. Sözleşme söz konusu şekle aykırı düzenlense dahi sağlayıcı bu sözleşmenin şekle aykırılık sebebiyle geçersizliğini ileri süremez. Yasa gereği bu hak sadece tüketiciye tanınmıştır.
Devre mülk sözleşmesinde olduğu gibi, devre tatil sözleşmelerinin tüketici tarafa sağladığı en büyük korumalardan bir tanesi tüketicinin, sözleşmenin kurulmasından itibaren 14 gün içinde, herhangi bir gerekçe göstermeksizin ve cezai bedel ödemeksizin cayma hakkıdır. Cayma süresi dolmadan satıcı veya sağlayıcı, tüketiciden herhangi bir isim altında ödeme yapmasını veya tüketiciyi borç altına sokan herhangi bir belge vermesini isteyemez. Cayma hakkı sözleşmenin kurulmasından itibaren 14 gün içerisinde kullanılmalıdır. Sağlayıcının, tüketiciye yazılı olarak ya da kalıcı veri saklayıcısı ile ön bilgilendirme formu verme yükümlülüğü vardır. Bu sorumluluğun yerine getirilmediği durumlarda 14 günlük süre 1 yıl sonra başlar.

Diğer yandan devre mülk sözleşmesinin tapuda resmi şekilde düzenlenmemiş olması halinde geçersiz olacağını belirtmiştik. Fakat şartları sağlaması halinde devre tatil sözleşmesi olarak kabul edilebilecektir.

Tüketici devre mülk, devre tatil gibi bu tür satışlarda sözleşme bedelinin yanı sıra aidatları da ödemekle yükümlü tutulur.

Devre mülk hakkı ve devre tatil hakkı arasındaki farkları özetleyecek olursak, Devre mülk hakkı ayni bir hak olup tapuda resmi şekilde yapılması şarttır. Buna karşın devre tatil hakkı şahsi hak niteliğinde olduğundan tapuda resmi şekilde yapılma zorunluluğu olmayıp, yazılı şekilde yapılması yeterlidir. Devre tatil hakkının tapuya şerhi ise zorunlu değildir. Dolayısıyla devre mülk hakkında hak sahipleri devre tatil kullanıcılarından farklı olarak müşterek(paylı) mülkiyet hakkı sahibidirler.

Yine devre mülke ilişkin cayma bildiriminin noterlik aracılığı ile yapılması zorunludur. Devre tatil sözleşmesinde cayma bildiriminin posta yoluyla veya yazılı olarak herhangi bir şekilde gönderilmesi yeterlidir.

1 Nisan 2022 tarihi itibarıyla, bu tarihten sonra yapı ruhsatı alan taşınmazlar için; ön ödemeli (inşaatı devam eden) devre tatil satışı yapılması yasaklanmıştır.

Devre Mülk Dolandırıcılığı

Devre mülk dolandırıcılığı günümüzde çeşitli şekillerde kendini göstermektedir. Bunların başında bedava ya da çok ucuza tatil vaatleri ile tüketicilerin irade sakatlığına maruz bırakılması, bunun sonucunda da sözleşme imzalatılmak suretiyle tüketicilerin borç altına girmelerine sebebiyet verilmesi şeklinde gerçekleşmektedir. Fakat devremülk dolandırıcılığı Türk Ceza Kanunu'nda dolandırıcılık suçunun özel bir türü olarak düzenlenmediğinden, dolandırıcılık fiillerinin devre mülk ya da devre tatil konuları üzerinden işlenmesi halinde devre mülk dolandırıcılığı gündeme gelecektir.

Dolandırıcılık suçunun oluşabilmesi için; failin bir kimseyi, kandırabilecek nitelikte hileli davranışlarla hataya düşürüp, onun veya başkasının zararına, kendisine veya başkasına yarar sağlaması gerekmektedir. Hile nitelikli bir yalandır. Fail tarafından yapılan hileli davranış belli oranda ağır, yoğun ve ustaca olmalı, sergileniş açısından mağdurun inceleme olanağını ortadan kaldıracak nitelikte bir takım hareketler olmalıdır. Kullanılan hileli davranışlarla mağdur yanılgıya düşürülmeli ve bu yanıltma sonucu yalanlara inanan mağdur tarafından sanık veya bir başkasına haksız çıkar sağlanmalıdır (Yargıtay 15. Ceza Dairesi 2011/66340 E. 2013/10222 K. 03.06.2013 T.).

Hilenin kandırıcı nitelikte olup olmadığı olaysal olarak değerlendirilmeli, olayın özelliği, fiille olan ilişkisi, mağdurun durumu, ayrı ayrı nazara alınmalıdır. Ortada hileli bir davranış yoksa ya da var olmakla birlikte somut olayda karşı tarafı kandırabilecek nitelikte, ağır, yoğun ve ustaca sergilenmemişse dolandırıcılık suçu oluşmaz. Bu durumda taraflar arasında özel hukuk çerçevesinde uyuşmazlık bulunduğu kabul edilir. Bu halde zarara uğrayan kişi ancak hukuk mahkemelerinde zararının tazmini için dava açabilecek ya da icra takibi başlatabilecektir.

Tüketicinin, sözleşme imzalanması akabinde ya da imzalanmadan evvel bedeli peşin olarak ödemesi şeklinde yahut tüketiciye senet imzalatılmak sureti ile de hareket edilebilen devremülk dolandırıcılığında, bazen ortada devre mülke ya da devre tatile konu gerçek bir mesken bulunmamakta, bazen ise ileride inşa edilecek olan gayrimenkuller üzerinde devre mülk hakkı tesis edileceği ya da devre tatil sözleşmesinde anlatıldığı şekilde kullanım hakkı verileceği vaatleriyle tüketici kandırılmaktadır. Bu tür satışlarda tüketici, devre mülk ya da devre tatil satış bedelini ya da bir kısmını ödemesine karşın, aslında böyle bir gayrimenkul olmadığını veya failin belirtilen gayrimenkul üzerinde aslında hiçbir hakkı olmadığını ya da devre mülk/devre tatil hakkına konu gayrimenkullerin inşasına başlanılmadığını, inşasına başlanılmış olsa bile ilerleyen süreçte inşaatın devam etmediğini sonradan öğrenmektedir. Bu süreçte tüketici, bazen faile hiç ulaşamamakta, bazen ise fail tarafından birtakım oyalamalarla geçiştirilmektedir. Hatta bazen fail tarafından tüketiciye daha cazip vaatlerde bulunularak, tüketiciden ek ödemeler talep edilebilmektedir.

Devre mülk dolandırıcılığı günümüzde genel olarak gayrimenkul, vasıta, alışveriş ürünleri ve hizmetler gibi birçok kategoride ilan ve e-ticaret işlemlerinin yapıldığı online platformlar (web siteleri) üzerinden süslü ve cazip ilanlar verilmek suretiyle gerçekleştirilmektedir. Bu halde şayet somut olay nezdinde ilanda aldatıcılık özelliği olan cümlelerin, hilenin bulunması halinde sanığın eylemi dolandırıcılık suçunun nitelikli halini teşkil eden 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 158/1-g maddesinde düzenlenen basın ve yayın araçlarının sağladığı kolaylıktan yararlanmak suretiyle dolandırıcılık suçunu oluşturacak, bu halde sanık daha ağır bir cezaya çarptırılacaktır.

Av.Mehmet Eren

3.3- HUKUK DAVALARINDA WHATSAPP YAZIŞMALARININ DELİL NİTELİĞİ

Özel hukuk uyuşmazlıklarında WhatsApp yazışmaları, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu (HMK) çerçevesinde "belge" ve "delil başlangıcı" olarak iki temel düzlemde değerlendirilmektedir. Yargı kararlarında, WhatsApp yazışmalarının HMK m. 199 kapsamında "belge" niteliği taşıdığı istikrarlı bir şekilde kabul edilmektedir. Nitekim Yargıtay 13. Hukuk Dairesi (05.03.2019, E. 2016/25796, K. 2019/2906) ve Ankara 3. Asliye Ticaret Mahkemesi (16.04.2025, E. 2024/614, K. 2025/258) kararlarında, elektronik ortamdaki verilerin belge niteliğinde olduğu ve telefon mesajlarının da bu kapsamda değerlendirildiği vurgulanmıştır. Aynı şekilde Yargıtay 3. Hukuk Dairesi (12.04.2023, E. 2022/8212, K. 2023/1156) kararında, mail ve telefon mesajlarının belge olarak kabul edildiği, bu verilerin tanık beyanları ve diğer delillerle desteklenmesi halinde ispat gücünün arttığı belirtilmiştir. Ayrıca bu verilerin delil olarak hükme esas alınabilmesi, elde ediliş biçiminin hukuka uygun olmasına (HMK m. 189/2) ve içeriğin aidiyetinin (taraflara ait olduğunun) teknik olarak doğrulanmasına bağlıdır. Uygulamada örneğin boşanma davalarında "ortak yaşam alanı" ve "sadakat yükümlülüğü" ekseninde daha esnek bir kabul alanı mevcutken iş hukukunda WhatsApp'ın "kişisel veri" ve "üçüncü kişilere kapalı/gizli" doğası gereği, işverenin denetim yetkisi ile işçinin özel hayatı arasında daha sıkı bir hukuka aykırılık denetimi yapılmaktadır.

Diğer yandan senetle ispat zorunluluğu bulunan (2026 yılı için 42.000 TL üzerindeki) uyuşmazlıklar başta olmak üzere, WhatsApp yazışmaları "delil başlangıcı" teşkil eder. Yazışmanın delil başlangıcı sayılabilmesi için; iddia edilen hukuki işlemi muhtemel göstermesi ve kendisine karşı ileri sürülen taraftan gönderildiği belirlenmesi gerekir. Bu durumda, HMK m. 200'deki senetle ispat zorunluluğu aşılarak uyuşmazlık hakkında tanık dinletilmesi mümkün hale gelir. Bu çerçevede WhatsApp yazışmalarının senetle ispat zorunluluğunu aşan durumlarda "delil başlangıcı" sayılabilmesi için belirli kriterler aranmaktadır:

- Yazışmaların delil başlangıcı sayılabilmesi için karşı taraftan sadır olduğunun (onun tarafından gönderildiğinin) belirlenmesi gerekir. (Sakarya Bölge Adliye Mahkemesi 7. HD, 11.03.2026, E. 2024/1839, K. 2026/481).

- Mesajların iddia edilen vakıayı muhtemel göstermesi veya ikrar içermesi beklenir. İzmir 7. Asliye Ticaret Mahkemesi (29.12.2021, E. 2021/54, K. 2021/1193) kararında, içeriğinde senedin bedelsizliğine dair ikrar bulunmayan ve teknik incelemesi yapılamayan mesajlar delil başlangıcı sayılmamıştır.

- Yazışmalar delil başlangıcı kabul edildiğinde, uyuşmazlığın tanık dahil diğer delillerle ispatı mümkün hale gelir (Yargıtay 11. HD, 08.11.2022, E. 2021/2427, K. 2022/7925).

Yukarıda yer verilen emsal kararlara ek olarak Yargıtay 3. Hukuk Dairesi (23.02.2022, E. 2022/123, K. 2022/1414)

mesajların yazılı delil başlangıcı sayılması nedeniyle tanık dinlenmesi gerektiği, bu delil durumunu göz ardı ederek davanın reddine karar verilmesinin bozma sebebi olduğu hüküm altına alınmıştır.

Aynı şekilde Yargıtay 3. Hukuk Dairesi (13.10.2025, E. 2025/1472, K. 2025/4776) İnançlı işlem iddiasına dayalı uyuşmazlıkta, davalının gönderdiği "bende olan tapu emanetini ne zaman istersen alabilirsin" şeklindeki mesajın delil başlangıcı olduğu ve bu durumda inanç sözleşmesinin tanık dahil her türlü delille ispat edilebileceği belirtilmiştir.

Bu kararlara karşın WhatsApp yazışmalarının her durumda ispat için yeterli olmadığı, içeriğin netliği ve karşı tarafın tutumunun belirleyici olduğu görülmektedir.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesi (30.04.2024, E. 2023/2986, K. 2024/1491): Mesaj içeriklerinin borç ikrarı içermemesi veya vakıayı muhtemel göstermemesi durumunda, bu kayıtların delil başlangıcı sayılamayacağı ve tanık dinlenmesine imkan vermeyeceği belirtilmiştir.

İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 44. Hukuk Dairesi (29.09.2022, E. 2022/1193, K. 2022/1308): Yazışmalardaki isimlerin taraflarla ilişiğinin ve ödeme ile bağlantısının kurulamadığı durumlarda, HMK m. 202 anlamında bir delil başlangıcından söz edilemeyeceği ifade edilmiştir.

Dolayısıyla whatsapp yazışmalarının delil niteliği somut olaya göre değerlendirilmesi gerekir.

Hukuka aykırı olarak elde edilmiş deliller, HMK m. 189/2 uyarınca ispatta dikkate alınamaz. WhatsApp yazışmalarının delil niteliği kazanabilmesi için hukuka uygun yollarla elde edilmiş olması esastır.

Yargıtay, WhatsApp sisteminin 3. kişilere kapalı ve kendi içinde korunan bir yapıda olduğunu, buradaki iletişimlerin kişisel veri olarak korunmasının esas olduğunu belirtmiştir. Nasıl temin edildiği anlaşılamayan yazışmalar tek başına hükme esas alınamaz (Yargıtay 9. HD-2018/10718-2019/559).

Bir delilin hukuka uygun olarak ele geçirildiğini ispat yükü, o delile dayanan tarafa aittir.(Yargıtay 2. HD-2023/3675-2024/9976). Ancak, kişinin kendi hakkındaki kötüleyici mesajlardan haberdar olması durumunda, bu yazışmaların özel yazışma sınırını aştığı ve hukuka aykırı delil sayılamayacağı kabul edilmektedir. (Yargıtay 11. HD-2021/8956-2023/3088).

Boşanma davalarında TMK m. 184 uyarınca hakim delilleri serbestçe takdir eder. Davalının telefonunun dolaylı olarak davacının zilyetliğine bırakılması gibi durumlarda elde edilen veriler hukuka uygun kabul edilebilmektedir.(Yargıtay 2. HD-2023/5740-2024/2134).

Sonuç olarak yargı kararları uyarınca WhatsApp yazışmaları;

1.HMK m. 199 kapsamında belge,

2.HMK m. 202 kapsamında delil başlangıcı niteliğindedir.

Bu verilerin hükme esas alınabilmesi için; hukuka uygun yollarla elde edilmiş olması, aidiyetinin (numara tespiti) kanıtlanması ve inkar halinde bilirkişi marifetiyle teknik doğruluğunun saptanması şarttır. Tek başına kesin delil teşkil etmeyen bu kayıtlar, tanık beyanları ve diğer yan delillerle desteklendiği ölçüde ispat gücü kazanmaktadır. (Yargıtay 2. HD-2016/17151-2018/5463). Delilin "nasıl elde edildiği" en az "ne içerdiği" kadar önemlidir. Hukuka aykırı elde edilen bir WhatsApp mesajı, davanın esasına ilişkin çok güçlü bir kanıt sunsa dahi, HMK m. 189/2 engeline takılarak davanın kaybına yol açabilir. Nitekim HMK m.189/2 açıkça "..Hukuka aykırı olarak elde edilmiş olan deliller, mahkeme tarafından bir vakıanın ispatında dikkate alınamaz." şeklinde düzenlenmiştir. Bu nedenle, delil sunulurken temin ediliş şeklinin (ortak cihaz, aleni paylaşım, rızayla iletim vb.) hukuki bir zemine oturtulması gerektiği unutulmamalıdır.

Av.D.Pırıl Akcan

3.4-BELİRSİZ ALACAK DAVASININ KALDIRILMASI SONRASI KISMİ DAVANIN YENİ İŞLEVİ

Hukuk Muhakemeleri Kanunu'na göre dava dilekçesinin zorunlu unsurlarından birisi olan (HMK m. 119/1-ğ) talep sonucunun belirlenmesi bazı durumlarda tam olarak mümkün olamayacağından HMK m. 107 ile davanın açıldığı tarihte alacağın miktarını yahut değerini tam ve kesin olarak belirleyebilmesinin kendisinden beklenemeyeceği veya bunun imkânsız olduğu hâllerde, alacaklının, hukuki ilişkiyi ve asgari bir miktar ya da değeri belirtmek suretiyle belirsiz alacak davası açabileceği hüküm altına alınmıştı.

Aynı maddenin ikinci fıkrasına göre de karşı tarafın verdiği bilgi veya tahkikat

LEXIUS LEGAL
AVUKATLIK OFİSİ

sonucu alacağın miktarı veya değerinin tam ve kesin olarak belirlenebilmesinin mümkün olduğu anda davacı, iddianın genişletilmesi yasağına tâbi olmaksızın davanın başında belirtmiş olduğu talebini artırabiliyordu.

Fakat Kanun koyucu tarafından belirsiz alacak davası uygulamada yaşanan ciddi hukuki belirsizlikler, yargılamaların uzaması ve Anayasa Mahkemesi'nin hak ihlali kararları sebebiyle 12. Yargı Paketi kapsamında yürürlüğe giren 7589 sayılı Kanun ile 31 Temmuz 2026 itibariyle tamamen kaldırıldı.

Belirsiz alacak davası yürürlüğe girdiğinden beri hangi alacakların "belirli" hangilerinin "belirsiz" nitelikte olduğu yargılama süreçlerinde tartışma konusu olmuştur.

Uygulamada davacının belirsiz alacak davası olarak açtığı bir dosyada, mahkemenin veya Yargıtay'ın alacağı "belirlenebilir" görmesi durumunda dava, hukuki yarar yokluğu gerekçesiyle esasa girilmeden usulden reddediliyordu. Bu durum hem taraflar arasında yıpratıcı tartışmalara yol açıyor hem de yargılama sürelerini uzatıyordu. Öğretide de yazarlar belirsiz alacak davasının gerekliliği ile ilgili farklı görüşlerde bulunmuştur. Ejder YILMAZ: "Hukuki güvenirlik ilkesinin daha çok zedelenmemesini teminen, belirsiz alacak davası ile ilgili HMK m.107 hükmünün kanundan çıkarılmasını önermekteyim" derken Varol KARASLAN: " Belirsiz alacak davasının birçok yönüyle belirsizlikler ihtiva ettiği" şeklindeki değerlendirme ve öngörülerin tamamen doğru çıktığını, en doğru çözümün belirsiz alacak davası ve kısmi davanın tek bir maddede değerlendirilmesi" gerektiğini savunmuştur. Belirsiz alacak davasının gerekliliğini savunan görüşler ise bu kurumun adil yargılanma, hak arama özgürlüğü ve usul ekonomisi ilkelerine hizmet ettiğini ileri sürerler. Muhammet ÖZEKES ise "Belirsiz alacak davasını kaldırıp bunu kısmî davada bazı düzenlemelerle gerçekleştirmeye çalışmak ise, usûl hukuku bilmemek olduğu gibi, maddî hukuk da bilmemek anlamına gelmektedir." Şeklinde görüş bildirmektedir.

Belirsiz alacak davası ile kısmi dava her ne kadar uygulamada birbirine yakın sonuçlar doğurabilse de hukuki nitelikleri bakımından birbirinden farklı davalardır.

Kısmi dava, aynı hukuki ilişkiden kaynaklanan ve niteliği itibarıyla bölünebilir olan bir alacağın veya hakkın tamamı yerine, şimdilik sadece belirli bir kısmının talep edilerek açıldığı bir dava türüdür.

Örneğin 1.000.000 TL tutarında bölünebilir bir alacağın 100.000 TL'lik kısmı dava konusu yapılabilir. Burada davacı, alacağın tamamını değil, belirli bir kısmını istemektedir. Belirsiz alacak davasında ise temel mesele, alacağın miktarının dava tarihinde tam ve kesin olarak belirlenememesidir. Fakat YİBBGK'lu 24.05.2019 t, E:2017/8-K:2019/3 sayılı içtihadındaki "Bir miktar para alacağının faizi ile tahsiline karar verilmesinin talep edildiği kısmi davada, dava konusu miktarın kısmi ıslahla faiz talebi belirtilmeksizin arttırılması halinde, arttırılan miktar bakımından dava dilekçesindeki faiz talebine bağlı olarak faize hükmedilecektir." hükmünü vermiştir. Bu kararla, kısmi dava, belirsiz alacak davasına yaklaştırılmıştır. Bundan böyle, kısmi davada, dava dilekçesinde faiz isteminin bulunması durumunda, ıslah ile arttırılan miktar için ayrıca faiz istemine gerek olmadan faize karar verilecektir. Gerek yargılamalardaki problemler gerek de Yargıtay İçtihattı Birleştirme Kurulu tarafından verilen kararlar doğrultusunda Kısmi dava ve belirsiz alacak davaları bakımından yeni düzenlemeler yapılması mecburiyeti doğmuştur.

7589 sayılı Kanun ile yapılan değişiklikle de bu davaların uygulamadaki görünümünü önemli ölçüde değiştirmiştir.

1 Ağustos 2026 tarihinden itibaren yeni bir dava bakımından HMK m.107 kapsamında belirsiz alacak davası açılması mümkün değildir. Kanun koyucu bununla birlikte kısmi davaya ilişkin düzenlemeyi de değiştirmiştir.

Eklenen yeni fıkrada "Alacağın sadece bir kısmının dava edildiği durumlarda talep konusu, aynı davada bir defaya mahsus olmak üzere iddianın genişletilmesi yasağına tabi olmaksızın tahkikatın sona ermesine kadar artırılabilir. Bu durumda zamanaşımı, artırılan kısım bakımından da dava tarihinden itibaren kesilmiş sayılır." Kısmi davanın niteliği bakımından çok önemli bir değişiklik meydana gelmiştir. Artık kısmi dava açan davacıya, aynı dava dilekçesi içerisinde bir defaya mahsus olmak üzere talebini artırabilme imkânı tanınmıştır. Bu artırım iddianın genişletilmesi yasağıma da tabi değildir.

Yeni düzenlemenin en dikkat çekici yönlerinden biri, arttırılan kısım bakımından zamanaşımının dava tarihinden itibaren kesilmiş sayılmasının açıkça hüküm altına alınmasıdır. Bu husus davacının eski sistemde karşılaştığı en önemli sorunlardan birine doğrudan müdahale etmiştir. Böylece davacının alacağının yalnızca dava ettiği kısmının değil, sonradan artırılan kısmının da zamanaşımı bakımından dava tarihiyle ilişkilendirilmesi sağlanmıştır.

Bu yönüyle yeni düzenleme, kısmi davayı davacı açısından daha işlevsel hâle getirmektedir.

Yeni düzenlemenin davacı lehine getirdiği zamanaşımı korumasına karşılık, dikkat edilmesi gereken önemli bir sınırlama da bulunmaktadır.

HMK m.109/4 uyarınca talep konusu: "aynı davada bir defaya mahsus olmak üzere" artırılabilecektir. Bu ifade çok önemlidir çünkü yeni sistemle birlikte talep artırımının ne zaman ve hangi miktar üzerinden yapılacağı, davacı bakımından daha önemli bir hâle gelmiştir. Örneğin 100.000-TL üzerinden açılan kısmi bir davada bilirkişi raporu sonucunda alacağın 400.000-TL olduğu belirlenmiş ve davacı talebini bu doğrultuda yükseltmiş olsun, daha sonra alınan ek bilir kişi raporuyla alacağın 600.000-TL olduğu tespit edilirse daha önceden talebini arttırmış davacı tekrar talep hakkını değiştiremeyecektir.

Dolayısıyla davacı vekilinin talep arttırma hakkını kullanırken dikkatli davranması ve davanın doğru noktasında hakkını kullanması gerekmektedir. Çünkü yeni sistemde hakkın ne zaman kullanılacağından çok ne zaman ya da

hangi kapsamda kullanılacağı öne çıkmaktadır.

Yeni düzenlemeye göre talep artırımının bir diğer sınırı ise tahkikatın sona ermesine kadar yapılabilmesidir. Bu nedenle davacı vekilinin bilirkişi raporlarını, ek raporları ve dosyada gerçekleştirilen tahkikat işlemlerini yakından takip etmesi gerekmektedir. Eğer talep hakkı tahkikatın sona ermesinden sonraya bırakılırsa, yeni kısmi dava düzenlemesinden yararlanamamaya sebep olabilir.

Davacı vekilinin, dosyanın geldiği aşamayı, mevcut bilirkişi raporlarını, rapora yönelik itirazları, ek rapor ihtimalini, alacağın hangi miktar üzerinden hesaplanacağını birlikte değerlendirmelidir.

Değişikliğin yürürlüğe girmesiyle birlikte önem taşıyan bir diğer durum da devam eden davaların durumudur. 7589 s. Kanunun geçiş hükmü uyarınca, HMK'nın yürürlükten kaldırılan 107. Maddesi, yürürlükten kaldırma tarihinden önce açılmış davalar bakımından uygulanmaya devam edecektir.

Bu durumda iki ayrı dönem ortaya çıkmaktadır. 31 Temmuz 2026'dan önce açılan davalar bakımından Mülga HMK m.107 uygulanmaya devam edecektir.

31 Temmuz 2026'dan sonra açılan yeni davalar bakımından HMK m.107 artık uygulanmayacak; kısmi dava bakımından yeni HMK m.109/4 hükmü dikkate alınacaktır.

Bu nedenle özellikle avukatların devam eden dosyalar ile yeni açılacak davaları birbirinden ayırarak değerlendirmesi gerekmektedir.

Belirsiz alacak davasının kaldırılması sadece bir dava türünün ortadan kaldırılması değil alacak davaları bakımından dava stratejilerinin tamamen değişmesi sonucunu doğuran nitelikte bir düzenlemedir.

Eski sistemde, dava tarihinde alacağın miktarının kesin olarak belirlenemediği hâllerde belirsiz alacak davası önemli bir usul koruması sağlamaktaydı. Yeni sistemde ise bu mekanizma kaldırılmış ve kısmi davaya talep artırımı ile zamanaşımı bakımından yeni bir işlev kazandırılmıştır.

Özellikle artırılan kısım bakımından zamanaşımının dava tarihinden itibaren kesilmiş sayılması, kısmi davanın davacı açısından önemli bir avantajıdır. Buna karşılık talep artırımının bir defaya mahsus olması ve tahkikatın sona ermesine kadar yapılabilmesi, davacı vekiline yeni bir usul sorumluluğu yüklemektedir.
Bu nedenle yeni dönemde dava açılırken yalnızca "hangi miktarın talep edileceği" değil, davanın hangi usul zemininde açılacağı, başlangıçta ne kadar talep edileceği ve talep artırım hakkının hangi aşamada kullanılacağı da baştan değerlendirilmelidir.
Sonuç olarak, belirsiz alacak davasının kaldırılması kısmi davanın önemini azaltmamış; aksine kısmi davayı yeni bir usul stratejisi alanına dönüştürmüştür. Bundan sonraki dönemde özellikle hesaplamaya dayalı alacaklarda, dava dilekçesinin hazırlanmasından bilirkişi raporlarının değerlendirilmesine kadar geçen süreçte talep artırımının zamanlaması ve kapsamı, davanın seyri bakımından önceki döneme kıyasla çok daha önemli hâle gelecektir.

Stj.Av.Zeynep Subay

4-Önemli Yargı Kararları

- **Kat Maliklerinin Gerekli Onayı Olmadan Ortak Alana Klima Takılması, Hukuka Aykırıdır**

Yargıtay 5. Hukuk Dairesinin 2025/15497 E., 2026/3146 K. sayılı kararına göre; apartmanın dış cephesine klima ünitesi monte edilmesi nedeniyle açılan müdahalenin önlenmesi ve eski hâle getirme davasında, davanın kabulüne ilişkin kararı onamıştır. Kararda, mimari projeye aykırı müdahalenin ve gerekli kat maliki muvafakatinin bulunmamasının önemine dikkat çekilerek, Kat Mülkiyeti Kanunu'nun 18. maddesi kapsamındaki yükümlülükler vurgulanmıştır. Buna göre, klima ihtiyacı ortak alana hukuka aykırı müdahaleyi meşru kılmamaktadır.

- **Yetişkin Kişinin Ailesinden Ayrı Yaşama İsteği, Konut İhtiyacı Nedeniyle Tahliye İçin Yeterli Görülebilir.**

Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 2013/9535 E. 2013/11377 K. sayılı Kararıyla; Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, konut ihtiyacı nedeniyle tahliye davasında, yetişkin bir kişinin annesiyle birlikte yaşadığı konuttan ayrılarak bağımsız bir yaşam kurmak istemesinin konut ihtiyacının varlığını kabul etmek için yeterli olabileceğini belirtmiştir. Kararda, reşit bir kişinin ailesiyle birlikte yaşamaya zorlanamayacağı vurgulanarak, davanın reddine ilişkin direnme kararı bozulmuştur.

- **Yabancı Şirketin Tek Pay Sahibi Olduğu Şirketle Döviz Üzerinden Kira Sözleşmesi Yapılabilir.**

Yargıtay 12. Hukuk Dairesi 2025/4024 E., 2025/5705 K. no'lu kararına göre; Yabancı Şirketin Tek Pay Sahibi Olduğu Şirketle Döviz Üzerinden Kira Sözleşmesi Yapılabilir. Yargıtay, tek pay sahibinin Birleşik Arap Emirlikleri'nde faaliyet gösteren yabancı bir şirket olması nedeniyle kiracı şirketin dövizle kira sözleşmesi yapma yasağının istisnası kapsamında bulunduğunu kabul etmiştir. Ayrıca kira indirimi protokolünün sona ermesiyle asıl kira sözleşmesindeki kira bedelinin yeniden uygulanacağını belirterek, bakiye kira alacağı nedeniyle başlatılan icra takibine ilişkin davanın reddi kararını bozmuştur.

LEXIUS LEGAL
AVUKATLIK OFİSİ

•Anonim Şirketlerde Sermaye Artırımında İmza Eksikliği, Kararı Kendiliğinden Geçersiz Kılmaz

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 2024/4397 E., 2025/4063 K. no'lu kararına göre; Yargıtay, ortakların şirketten olan alacaklarının sermayeye eklenmesi suretiyle gerçekleştirilen sermaye artırımına ilişkin uyuşmazlıkta, yönetim kurulu beyanı ve sermaye artırımına iştirak taahhütnamesindeki imzaların ilgili kişilere ait olmamasının, somut olayda sermaye artırımını geçersiz kılmayacağına karar vermiştir. Her iki ortağın katılımıyla gerçekleştirilen genel kurulda sermaye artırımının oy birliğiyle kabul edilmesi ve SMMM raporuna itiraz edilmemesi karşısında, sonradan imza eksikliğine dayanılarak sermaye artırımının geçersizliğinin ileri sürülmesi dürüstlük kuralına aykırı bulunmuştur. Yargıtay, bu gerekçelerle ortaklık payının tespiti talebinin reddine ilişkin kararı bozmuş; genel kurul kararının butlanı ve iptali talebinin reddine ilişkin kararı ise onamıştır.

•Sağlık Raporu Nedeniyle Fesihte İşçinin Savunmasının Alınması Zorunlu Değildir.

Yargıtay İçtihatları Birleştirme Hukuk Genel Kurulu 2017/9 E.,2018/10 K. no'lu kararında; işçinin sağlık nedenleriyle aldığı raporlar nedeniyle işe devamsızlığının, kıdemine göre belirlenen bildirim süresini altı hafta aşması hâlinde, işverenin iş sözleşmesini haklı nedenle derhal feshedebileceğine ve bu durumda işçinin savunmasının alınmasının zorunlu olmadığına karar vermiştir.

• Tebligata Dair Haber Verilen Komşunun İsminin Tutanağa Geçirilmemesi Durumunda Tebliğ İşlemi Usulsüzdür.

Yargıtay 12. Hukuk Dairesi'nin 2021/4169 Esas ve 2021/8834 Kararına göre; Yargıtay, tüzel kişilere ticaret sicilinde kayıtlı adreslerinde yapılan tebligatlarda, muhatabın adreste bulunmaması hâlinde tebliğ memurunun komşuya, yöneticiye veya kapıcıya haber verme yükümlülüğünün devam ettiğine karar vermiştir. Somut olayda, haber verilen kişinin isminin tebliğ tutanağına yazılmaması nedeniyle tebligat usulsüz kabul edilmiş ve Bölge Adliye Mahkemesi kararı bozulmuştur.

•Yönetim Kurulu Üyelerine Verilen İzinlerde Oydan Yoksunluk Kuralları Resen İncelenmelidir.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 2024/2936 E., 2025/3217 K. sayılı kararıyla; anonim şirket genel kurulunda yönetim kurulu üyelerine TTK'nın 395 ve 396. maddeleri kapsamında verilen izinlere ilişkin kararlarda, hakkında izin verilen üyelerin ve kanunda belirtilen yakınlarının oy kullanamayacağını vurgulamıştır. Somut olayda, oydan yasaklılık durumları araştırılmadan karar verilmesi hukuka aykırı bulunmuş; ilgili genel kurul kararının geçerliliğinin değerlendirilmesi gerektiği belirtilerek Bölge Adliye Mahkemesi kararı bozulmuştur.

•Limited Şirketin Feshi Yerine Ortağın Çıkarılmasına Karar Verilmesi Somut Gerekçelere Dayanmalıdır.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2024/5016 E., 2025/3284 K. nolu kararında, Limited şirketin haklı nedenle feshi talep edilen davalarda, mahkemenin fesih yerine davacı ortağın şirketten çıkarılmasına karar verebilmesi için şirketin devamında hangi nedenlerle yarar gördüğünü somut gerekçelerle ortaya koyması gerektiğine hükmetmiştir. Somut olayda, şirketin borca batık olduğu tespit edilmesine rağmen faaliyetlerine devam etmesinde neden yarar görüldüğü açıklanmamıştır. Ayrıca, davacının çıkma payı almasını engellemek amacıyla şirket kayıtlarına gerçeğe aykırı borçlar işlendiği iddiası yeterince araştırılmamıştır. Yargıtay, şirketin banka kayıtları, faturaları ve diğer ticari defterleri üzerinde uzman bilirkişi incelemesi yapılarak borç kayıtlarının gerçeği yansıtıp yansıtmadığının belirlenmesi ve sonucuna göre karar verilmesi gerektiğini belirterek hükmü bozmuştur.

•Taşınmazı Devralan Kişinin İyiniyeti, Tapu Siciline Güvenle Sınırlı Değildir.

Yargıtay Genel Kurulu 2024/1-706 E., 2025/830 K. nolu kararıyla; Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, vekâlet görevinin kötüye kullanılması sonucu el değiştiren taşınmazlarda, sonraki maliklerin tapu siciline güven ilkesinden yararlanıp yararlanamayacağının somut olayın tüm koşulları dikkate alınarak belirlenmesi gerektiğine hükmetmiştir. Somut olayda taşınmaz, vekâlet ilişkisi kapsamında devredilmiş; satış bedelinin önceki malike ödenmediği ve taşınmazın kısa aralıklarla el değiştirdiği anlaşılmıştır. Son maliklerin, taşınmazı devralırken gerçek hak sahibini küçük bir araştırmayla öğrenebilecek durumda olmaları ve satış sürecindeki şüpheli hususlar birlikte değerlendirilerek iyiniyetli kabul edilemeyecekleri sonucuna varılmıştır. Bu nedenle, Türk Medeni Kanunu'nun 1023. maddesindeki iyiniyetli üçüncü kişiyi koruyan hükümden yararlanamayacakları ve tapu iptali ve tescil davasının kabul edilmesi gerektiği belirtilerek direnme kararı bozulmuştur.

•İşçi Avukatın Vekâlet Ücreti Talebi, İş Sözleşmesinin Hükümlerine Bağlıdır.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesi 2025/4847 E. 2025/5586 K. nolu kararında; İş sözleşmesi kapsamında çalışan avukatın, işvereni adına takip ettiği dosyalardan doğan vekâlet ücretini talep edebilmesi bakımından taraflar arasındaki sözleşme hükümlerini esas almıştır. Somut olayda, davalı şirkette sigortalı avukat olarak çalışan davacı, fiilen avukatlık faaliyetinde bulunmasına rağmen takip ettiği dosyalar nedeniyle kendisine vekâlet ücreti ödenmediğini ileri sürerek alacaklarının tahsilini talep etmiştir. İlk derece mahkemesi ve Bölge Adliye Mahkemesi, iş sözleşmesinde vekâlet ücreti ödeneceğine ilişkin bir hüküm bulunmaması ve işyeri uygulamasının da mevcut olmaması nedeniyle davayı reddetmiştir. Temyiz incelemesinde Yargıtay, kararın usul ve

LEXIUS LEGAL
AVUKATLIK OFİSİ

kanuna uygun olduğu sonucuna vararak Bölge Adliye Mahkemesi kararını onamıştır.

5-Pratik Bilgiler

Sözleşme Sona Erdikten Sonraki Rekabet Yasağının Geçerlilik Şartları ve Sınırları (6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu m. 444, 445)

6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 444. maddesine göre: "Fiil ehliyetine sahip olan işçi, işverene karşı, sözleşmenin sona ermesinden sonra herhangi bir biçimde onunla rekabet etmekten, özellikle kendi hesabına rakip bir işletme açmaktan, başka bir rakip işletmede çalışmaktan veya bunların dışında, rakip işletmeyle başka türden bir menfaat ilişkisine girişmekten kaçınmayı yazılı olarak üstlenebilir." "Rekabet yasağı kaydı, ancak hizmet ilişkisi işçiye müşteri çevresi veya üretim sırları ya da işverenin yaptığı işler hakkında bilgi edinme imkânı sağlıyorsa ve aynı zamanda bu bilgilerin kullanılması, işverenin önemli bir zararına sebep olacak nitelikteyse geçerlidir."

● Sırra Erişim, Zarar İhtimali ve Mesleki Tecrübe Ayrımı

○ Yargıtay İçtihatları Birleştirme Büyük Genel Kurulu (13.06.2025, E. 2023/1, K. 2025/3), iş ilişkisi sürerken rekabet yasağının "iş sözleşmesinden kaynaklanan yan edim yükümlülüğüdür" niteliğinde olduğunu, sözleşme sonrası için ise "fiil ehliyetine sahip işçi ile yazılı olarak yapılacak bir sözleşme ile ya da iş sözleşmesine konulacak bir kayıt ile" kararlaştırılabileceğini ve sürenin "özel durum ve koşullar dışında iki yılı aşamaz." olduğunu belirtmiştir.

○ İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 14. Hukuk Dairesi (28.09.2022, E. 2019/2451, K. 2022/1206), Rekabet yasağı kaydı, ancak hizmet ilişkisi işçiye müşteri çevresi veya üretim sırları ya da işverenin yaptığı işler hakkında bilgi edinme imkânı sağlıyorsa ve aynı zamanda bu bilgilerin kullanılması, işverenin önemli bir zararına sebep olacak nitelikteyse geçerlidir." hükmünü uygulamış; işçinin pozisyonu gereği ticari sırlara vakıf olmadığı gerekçesiyle davanın reddine yönelik ilk derece mahkemesi kararına karşı yapılan istinaf başvurusunu esastan reddetmiştir. Kararda ayrıca "Sözleşmenin yapıldığı tarih itibariyle yürürlükte bulunan 818 sayılı BK uyarınca, işçi aleyhine tek taraflı ceza koşulu konulmasını yasaklayan bir düzenleme bulunmadığından, bu yöne ilişkin bir geçersizlik mevcut değildir." tespiti yapılmıştır.

○ Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Hukuk Dairesi (20.09.2024, E. 2022/1151, K. 2024/1479), bilirkişi raporuna dayanarak davalının işi kapsamında "davacı şirkete ait sır kapsamındaki hususların görev alanında olmadığı ve söz konusu sırları öğrenmesinin mümkün olmadığı" ve "görevi kapsamında sır niteliğine olabilecek somut hangi sırrı ifşa ettiğine dair dosyada herhangi bir bilgi ve belgenin de yer almadığı" gerekçesiyle istinaf başvurusunun "ESASTAN REDDİNE" karar vermiştir.

Süresiz Nafaka Düzenlemesine İlişkin Anayasa Mahkemesi Kararı ve Yeni Düzenleme:

Türk Medeni Kanunu'nun 175. Maddesinin ilk fıkrasında düzenlenen "Boşanma yüzünden yoksulluğa düzecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan mali gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir" hükmünün "süresiz olarak" kısmı Anayasa Mahkemesi tarafından 4.06.2026 tarihli, E.2025/156, K.2026/131 sayılı kararıyla Anayasa'ya aykırı bulunarak iptal edilmiştir.

Anayasa Mahkemesi yaptığı değerlendirmede nafaka yükümlülüğünün herhangi bir ölçüt belirlenmeksizin süresiz öngörülmesinin; nafaka borçlusu üzerinde ağır bir külfet oluşturduğunu ve tarafların hakları arasındaki adil dengeyi bozduğunu belirtmiştir.

Gerekçeli kararında ise yeni yapılacak düzenlemede nafaka süresinin belirlenmesinde; evliliğin süresi, nafaka alacaklısının yaşı, eğitim ve sağlık durumu ile ekonomik ihtiyaçları ve kendi geçimini sağlayabilme kapasitesi gibi unsurların dikkate alınması gerektiğine işaret edilmiştir.

İptal Hükmü 30.09.2026 tarihli 33386 s. Resmî Gazete'de yayınlanmış olup kararın Resmî Gazete'de yayınlandığı tarihten 9 ay sonra yürürlüğe girmesi kararlaştırılmıştır. Bu süreç içerisinde kanun koyucu tarafından yeni bir düzenleme yapılması beklenmekle birlikte, 30.06.2027 tarihinde yürürlüğe girecek yeni hükmün yürürlük tarihine kadar; görülmekte olan davalar bakımından mevcut hüküm uygulanmaya devam etmektedir.

